

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَسْبُكَ

چرا امام حسین علیه السلام خانواده خود را به کربلا آوردند؟

یکی از محکم‌ترین پاسخ‌هایی که در جواب به این سوال مطرح می‌کنند این است که قیام عاشورا نه فقط مختص مردمان سال ۶۱ هجری که واقعه‌ای است برای تمام تاریخ، برای همین وقتی مردم کوفه امام حسین (علیه السلام) را برای حاکمیت به این دیار دعوت کردند، حکومت داری نیازمند اقامتی طولانی در کوفه بود که حضور زنان و فرزندان سیدالشهدا را می‌طلبید. برای همین اگر امام آنها را با خود همراه نمی‌کرد شاید تاریخ دچار تحریف می‌شد و عده‌ای در قضاوت قیام عاشورا این ادعا را مطرح می‌کردند که امام حسین (علیه السلام) از همان اول قصد جنگ داشته؛ چون از همان ابتدا بدون زنان و فرزندانش به سمت کوفه راهی شده است. از طرفی دیگر بسیاری بر این باورند که اسارت و شهادت زنان و کودکان در قیام کربلا حجتی بر حقانیت و مظلومیت سیدالشهدا برابر ظلم سپاه یزید بود. چنانچه که آنان حتی به طفل شش ماهه اباعبدالله (علیه السلام) هم رحمی نکردند و او را به شهادت رساندند.

با استعانت از خداوند و با نام او می‌دانیم که هرروز از دهه‌ی عاشورا، منتسب به یکی از شهیدان کربلا است؛ پس فرصت را غنیمت شمرده و هرروز را به پرشش و پاسخ پیرامون یکی از آنها اختصاص می‌دهیم.

روز دوم: ورود کاروان به کربلا

با توجه به خروج برخی از افراد از سپاه امام حسین علیه‌السلام در مسیر راه قبل از رسیدن به کربلا، هم‌چنین ملحق شدن برخی افراد در روز عاشورا و روزهای قبل از آن، به سپاه آن حضرت علیه‌السلام، نمی‌توان آمار دقیقی در زمینه یاران ایشان ارائه نمود. از مجموع این گزارش‌ها، می‌توان نتیجه گرفت که یاران امام علیه‌السلام هنگام ورود به کربلا بین 70 تا 90 نفر بودند.

درمورد اهل بیت امام علیه‌السلام بطور خاص، برخی گزارش‌ها حاکی از این است که تمام این افراد اعم از بانوان، مردان، اطفال دختر و پسر و غلامان و بندگان و کنیزان جمعا با طفل شیرخوار حضرت علی اصغر علیه‌السلام صد و دوازده نفر بودند که با حضرت امام حسین علیه‌السلام از مدینه به سوی مکه و سپس عراق عزیمت نمودند.

این روز است که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در کربلا کشته شد

آیا مدفعی هست تا از تحریم پیامبر دفاع نماید؟

پاسخ به چند شبهه پیرامون عاشورا

معاونت پژوهش مدرسه علمیه فاطمه الزهرا - سلام الله علیها - آبادان

کربلا امام حسین علیه السلام
۱۰۴۲

سید بن طاووس می‌گوید: «از مواردی که ممکن است سبب همراهی زنان اهل بیت (علیه السلام) تلقی شود این است که اگر امام حسین (علیه السلام) زنان و فرزندان خود را در مدینه و یا جایی غیر از آن، می‌گذاشت، احتمال می‌رفت که یزید بن معاویه زن و فرزند امام را دستگیر کرده و سپس عواقب شوم و رفتارهای زننده‌ای پیش می‌آمد که امام حسین (علیه السلام) را از جهاد و شهادت باز می‌داشت.

همچنین این کار بیانگر آن است که دفاع از کیان اسلام و دفاع از عقیده و آرمان زن و مرد نمی‌شناسد و هرکس در حد توان خود می‌تواند در این امر مهم شریک باشد.

امام (علیه السلام) در مدینه خانه امنی سراغ نداشت تا خانواده‌اش را به آنجا بفرستد و هنگام خروج از مدینه، هیچ‌کس هم به او پیشنهاد نکرد که من از خاندان تو حمایت می‌کنم؛ لذا امام (علیه السلام) نگران اسیر شدن خانواده خود در حال حیاتش بود؛ زیرا احتمال قوی وجود داشت که دولت‌مردان و مأموران یزید، زنان و فرزندان امام را در همان مدینه، دستگیر کرده و به گروگان بگیرند و در نتیجه، امام به ناچار برای خلاصی و رهایی زنان و خواهران خود، مجبور می‌شد خود را معرفی و تسلیم نماید و بعد از تسلیم نیز دو پیشنهاد بر سر راهش گذاشته می‌شد، یا با ذلت و خواری بیعت کند و یا به شیوه مرموزی به قتل می‌رسید، و هیچ دردسری هم برای دستگاه حاکم به وجود نمی‌آمد. بنابراین، وقتی عاقبت امر، چنین باشد، چرا امام کاری کند که در نهایت به ذلت و خواری بینجامد، بلکه از همان ابتدا با عزت و سربلندی، تمام راه‌های نفوذ را بر دشمن بسته و دشمن را از این نظر خلع سلاح می‌کند، و این کاری بود که امام (علیه السلام) انجام داد. و در مورد مکه نیز همین سخن جاری است؛ زیرا وقتی امام در مدینه که سال‌ها در آن زندگی کرد و اکنون نیز محل زندگی او بود، پناهگاه و محل امنی نداشته باشد، در مکه حتماً محل امنی نخواهد داشت

کربلا امام حسین علیه السلام

شما هم احتمالاً جمله «کربلا در کربلا می‌ماند اگر زینب نبود» را زیاد شنیده‌اید. رسالت زنان کربلا نقل و تعریف این واقعه برای کسانی بود که عاشورا را به چشم خود ندیده‌اند. به همین خاطر اگر خاندان پیامبر به اسارت برده نمی‌شدند و از کربلا به شام نمی‌رفتند با شهادت مردان عاشورا همه اتفاقات کربلا در همان سرزمین برای همیشه دفن می‌شد و شاید دیگر هیچ‌کس در تاریخ از حقانیت قیام امام حسین (علیه السلام) خبر نداشت. نمونه بارز این اتفاق خطبه‌های پرشور و محکم حضرت زینب (سلام الله علیها) بود، آن هم برای مردمانی مثل مردم شام که از دین چیزی جز اسلام تحریف شده معاویه و یزید را ندیده بودند؛ کسانی که هنگام ورود اسرا شهر را آذین بستند و پایکوبی به راه انداختند اما بعد از شنیدن حادثه کربلا با چشمان اشکبار و پشیمان زنان و فرزندان امام حسین (علیه السلام) را بدرقه کردند. روایتی که نقل قول آن از زبان زنان حادثه کربلا منجر به فروپاشی حکومت یزید شد.

